

„näe imed, eks seal ei tule mu sulane Madis, noh, ma maksan talle oma palga käte.“ Sai seda ööldud, väramad prantsatased lahti, ja tema kargab lipsti välja nagu kas, hakkab Madisse rindust kinni ja siisub ta südamest ühe hea peutäie werd välja, viskab mõned tilgad ülesse taewa poole, ütleb: „Se olgu sinu eest!“ jälle mõned tilgad: „Se on su poja Kristohwi eest!“ ja kolmat fordab veel: „Se olgu sinu poja poja eest!“ Madis tunneb põrgutalu südames, aga ei wõi seelda, peab kannatama.

Hommiku wara rääkis seda unenägu oma naesterahvale üles; sesinane waene loom tahtis meelt peagi äraheita, nii oli tema ehmatand; hakkas nutma ja meest Jumala feeli paluma, et pidi ommeti waese ilmasüüta inimese peale armu heitma ja mite meelega ise enese ja oma laste käela nii suurt önnestust foormama. Aga mees ei tahtnud nii samuti fui Pilatus oma naese manitsemist ja palumist fuulda wötta, maid käskis meest kohtrupaka twia. Wölla al, fui mehel juba

köis kaelas, ütles Madis salaja tema körwa: „Waata nüüd, Mihkel, viinamäed lähevad odavaks!“ Siis mees hakab suure healega ikitama ja nutma, sirutand kät Madisse poole ja öölnud: „Oh sina kuri ja üleannetu loom, se olgu sulle töoste teada, et sa pead otsust andma Jumalale, mis pärast sa mind oled surma käte annud, ja miks sa mu naese lesek ja mu lapsed waesteks lasteks oled teimid. — Madis Pühler, ennegu homme pääw algab, kutsun mina sind Jumala kohtu järje ete wostust anda su ülekohtuse töö pärast!“ Sai ta neid sõnu ööldud, lükati teda redelist maha ja ta heitis oma hingge.

Kõrmatud südame tunnistusel on wali heal juures, ei saagi inimene tema eest körwad nii kinni sulutud, et enam ei peaks kuulma tema noomimist ja ähwardamist. Gi Madisel rahu busfil pool sel pääwal. Enne lõunat pärast mehe poomist joostis rahuta majas edasi tagasi, nagu oleks kuriwaim ta kinnul, ühest toast kippus teisse, siis läks pööninggule, sealt ruttas alla keldrisse otsegu poleks elav tulit jaolge al. Pärast lõu-